

[Finansministeren.]

Forbedringer af Pensionsordningen for Tjenestemænds Enker og Børn, idet Enke- og Børnepensionen — ligesom nu — fastsættes til 90 pCt. af Tjenestemandslovens Satser.

Under Hensyn til, at der inden for Statstjenestemandsomraadet er foreslaaet Adgang til Tilbagebetaling af Pensionsbidrag, foreslaas det, at der ogsaa for Civilarbejdernes Vedkommende tilvejebringes Hjemmel for en saadan Tilbagebetaling. Da de skiftende Beskæftigelsesforhold imidlertid gør det uhensigtsmæssigt, at Pensionsbidrag udbetales ved hver Udtrædelse paa Grund af Arbejdsmangel, foreslaas det, at Tilbagebetaling af Pensionsbidrag først kan opnaas ved det fyldte 60. Aar, dog saaledes at Bidragene, hvis den paagældende forinden afgaar ved Døden, udbetales til hans Bo.

Endelig finder jeg Grund til at omtale, at der i Overgangsbestemmelserne — som en Imødekommelse over for Organisationerne — er indsat en Regel, hvorefter Personer, som inden 1. April 1932 har haft og stadig har Beskæftigelse i ugelønnede Stillinger ved Hæren og Søværnet, i pensionsmæssig Henseende henføres til den for det ugelønnede Personale ved Hærens Klædefabrik gældende særlige Pensionslønningssats: 2 550—3 000 Kr. Begrundelsen herfor er, at de paagældende havde Adgang til Pension efter de i Loven af 9. April 1907 for Funktionærer fastsatte Regler og derfor har faaet en relativt ugunstig Placering i pensionsmæssig Henseende ved Nyordningen i 1932.

Med disse Ord skal jeg, idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget, anbefale dette til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Undervisningsministeren (Hartling):

Jeg har herved den Ære for det høje Folkesting at fremsætte *Forslag til Lov om Lønninger m. m. for Lærere ved det kommunale Skolevæsen*. Lovforslaget hviler paa den Betænkning om Lærerlønninger m. m., der er afgivet af Lønningskommissionen af 1943. Paa de fleste Omraader er der opnaaet Enighed. Kommissionen om Affattelse af Lovforslaget, kun for §§ 12, 25, 26 og 32's Vedkommende er der afgivet Mindretalsindstilling. Nærværende Lovforslag følger Flertallets Indstilling paa de fleste Punkter, og jeg henviser til Betænkningens Begrundelse for Forslaget. En lang Række af Lovforslagets Paragraffer er uændrede i Forhold til den gældende Lov af 28. April 1931, og for en Række andre Paragraffers Vedkommende

betyder Ændringerne kun, at de er bragt i Overensstemmelse med de tilsvarende Bestemmelser i Statstjenestemandsløven. Lovens Lønparagraffer ligger stort set paa Linie med de tilsvarende i Statstjenestemandsløvforslaget og tilsigter at bringe Lønningerne for Folkeskolens Lærere i Overensstemmelse med hele den Forbedring af Lønningerne, der er foreslaaet for Statens Tjenestemænd. Naar henses til, at Læreruddannelsen siden 1931 er forlænget med $33\frac{1}{3}$ pCt., nemlig fra 3 til 4 Aar, og til, at Lærergerningen i det moderne Samfund er af en saa væsentlig og stadig stigende Betydning for Børnenes og de unges Opdragelse og Undervisning, maa det erkendes, at Lønningerne hidtil har ligget paa et for lavt Niveau. Det er mig derfor en Glæde at kunne fremsætte dette Forslag, der som nævnt hviler paa det dygtige og paaskønnelsesværdige Arbejde, der er udført af Lønningskommissionen, og som tilsigter en tiltrængt Forbedring i lønningsmæssig Henseende for den danske Lærerstand og at placere den paa en Maade, der er mere i Overensstemmelse med Lærergerningens Betydning og Ansvar.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Kirsten Gloerfelt-Tarp):

Paa Forslagsstillernes Vegne skal jeg tillade mig at forelægge *Forslag til Lov om Husmoderafløsning*. Lovforslaget søger at raade Bod paa den uheldige Situation, der indtræder for Hjemmene, naar Husmoderen bliver syg, eller tilsvarende Forhold bevirker, at Husmoderen en kortere Tid ikke kan udføre Hjemmets Arbejde. Med de Vanskeligheder, der for Tiden er forbundet med at faa den ønskelige sædvanlige Medhjælp til Husgerning, er det ganske særlig katastrofalt, naar der indtræder Perioder, hvor Husmoderen er uarbejdsdygtig, og der er for Lovgivningsmagten al Grund til at bidrage til en Løsning af de Problemer, der her opstaar, saaledes at der i saadanne Tilfælde kan skaffes Hjælp til Hjemmene i Form af Husmoderafløsere, og at Lovgivningsmagten ikke udsætter at gøre dette.

Fordelene ved en saadan Hjælp er mange, baade for de enkelte Hjem og for Samfundet. Som fremhævet af mig under Finanslovdebatten, da jeg henstillede til den højtærede Arbejds- og Socialminister at søge en Ordning gennemført, saaledes at Staten gav permanent Tilskud til Husmoderafløsning, har denne Afløsning særdeles heldige Virkninger. Den hindrer Opløs-